

ODEŠEL HUDEBNÍ ARCHITEKT MĚSTA ER PETR HANNIG

TEXT: MILOŠ SKALKA, FOTO: DAVID SEDLECKÝ (WIKIMEDIA)

Rodák z Neštěmic, které jsou dnes součástí Ústí nad Labem, začínal s muzikou v osmi letech, kdy se učil hrát na akordeon, v jedenácti pak přibýly varhany. I když jeho hlavním zájmem byla hudba, v Turnově vystudoval umělecko-průmyslovou školu pro zpracování kovů a kamenů a po maturitě nastoupil jako umělecký zámečník do Ústředí uměleckých řemesel v Praze. Ale hudby se nevzdal. V Jindřišské ulici vedl tamní školní dětský sbor a na pražské konzervatoři studoval v letech 1965 až 1973 hru na varhany, skladbu a dirigování. V letech 1968–1969 absolvoval roční studijní pobyt v Anglii a po návratu pokračoval na AMU ve studiích skladby, která absolvoval *Symfonii pro tři syntezátory a velký orchestr*.

Už na konci roku 1966 založil a vedl studentský orchestr Pastýři, pro jehož produkci se vžil označení „něžný beat“. Za jeho doprovodu pořídila třeba Petra Černocká svou vůbec první gramofonovou nahrávku, autorskou verzi písničky *Ovečka*. Pastýři zanikli s odchodem svého zakladatele do Anglie.

Po návratu z britských ostrovů dostal Petr Hannig nabídku od Michala Prokopa a skupiny Framus Five, aby se spolupodílel na skladbách a současně vytvořil kompletní hudební aranžmá chystaného alba *Město Er* (1971, Supraphon), jehož hudební složka se vznášá na polštáři básnivých textových obrazů Josefa Kainara. Jak svého času poznamenal muzikolog dr. Ivan Poledňák: „Hudební složka využívá dvanáctitónové řady, aleatoriky, církevních stupnic atp. a její bohatost spolu s hodnotou textů učinily z alba,

nahraného na přelomu let 19. 1971, jeden z milníků vývoje českého rocku.“

V roce 1971 Petr Hannig obnovil Pastýře jako doprovodnou skupinu Petry Černocké a současně se začal úspěšně věnovat hledání a nacházení nových pěveckých talentů. Na sklonku první poloviny sedmdesátých let založil Skupinu Petra Hanniga, která si o něco později začala říkat Maximum. Posílená o smyčcové kvarteto doprovázela Hanu Hegerovou a na hudební scéně za jejího doprovodu působili – vesměs s Hannigovými písněmi – třeba indonéský zpěvák Rony Marton, zpívající bubeník Vítězslav Vávra, Stanislav Procházka ml., Jiří Helekal, zpěvák a kytarista Arnošt Pátek nebo Jakub Smolík. V roce 1985 pak přišla velká trefa do černého! Petr Hannig totiž přivedl do své kapely Hanu Zaňkovou, kterou pro hudební scénu objevil. Dal jí umělecké jméno Lucie Bílá a složil její první hity, včetně často zmiňovaných *Neposlušných tenisek*.

V nové době se Petr Hannig angažoval nejen jako hudebník, ale také jako politik. Byl předsedou mimoparlamentní strany Rozumní a několikrát neúspěšně kandidoval na nejrůznější posty, včetně prezidentského. Mám ale pocit, že ty své kandidatury nebral moc vážně, spíš se tím skvěle bavil.

Na posledním rozloučení s Petrem Hannigem ve strašnickém krematoriu nechyběli mimo jiné Lucie Bílá, Jakub Smolík, Václav Upír Krejčí, režisér Tomáš Magnusek, stejně jako Petrův syn Jan s manželkou Shevaun, kteří do Česka přiletěli se dvěma dětmi ze Spojených

Skladatel, aranžér, hráč na klávesové nástroje, kapelník, dirigent, příležitostný zpěvák, svého času rozhlasový hudební redaktor a posléze dramaturg, ale také politik Petr Hannig zemřel 21. ledna tohoto roku na Rehabilitační klinice Malvazinky, kde ležel po těžké mozkové příhodě. Na věčnost odešel den po svých 79. narozeninách.

států, kde rodina žije. Na svého jediného potomka byl Petr Hannig náležitě hrdý. Také proto, že přednáší na prestižní univerzitě v Severní Karolíně. ●